

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/105/2015
Identifikačné číslo spisu: 3012200871
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3012200871.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: J., narodený XX. decembra XXXX, bytom v R., proti odporcovi: Mesto Púchov, so sídlom v Púchove, Štefánikova 821/21, právne zastúpený: JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bytči, Treskoňova 816/1, IČO: 47 253 223, za účasti: 1/ H., bytom v R. 2/ P., bytom v R., o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo 07. novembra 2012, č. j. 2012/78/2012/pr., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2013, č. k. 15Sp/16/2012-28 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 21. apríla 2015, č. k. 15Sp/16/2012-106, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2013, č. k. 15Sp/16/2012-28 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 21. apríla 2015, č. k. 15Sp/16/2012-106 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 19. decembra 2013, č. k. 15Sp/16/2012-28 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) potvrdil rozhodnutie odporcu zo 07. novembra 2012, č. j. 2012/78/2012/pr. (ďalej len „rozhodnutie odporcu“), ktorým Mesto Púchov ako príslušný orgán podľa § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. a podľa § 47 a § 49 ods. 2 Správneho poriadku nevyhovelo žiadosti o poskytnutie ochrany navrhovateľa proti susedom H. a jeho manželke P., v zmysle § 3 až § 5 Občianskeho zákonníka. Krajský súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že vyzval účastníkov 17. septembra 2013 podľa § 250f ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, aby sa písomne vyjadrili v lehote 15 dní, či súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a v prípade, že sa nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietky. Výzvy boli účastníkom doručené 26. septembra 2013, pričom sa vyjadrili, že súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd postupom podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania bez pojednávania podľa § 250f ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, čo nie je v rozpore s verejným záujmom. Dospel k záveru, že sú podmienky pre potvrdenie rozhodnutia, a preto ho ako vecne správne podľa § 250q ods. 2

Občianskeho súdneho poriadku potvrdil.

Krajský súd z pripojeného administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľ zaslal odporcovi 03. apríla 2009 žiadosť, ktorou žiadal prešetriť, či budovaný objekt susedov - Z. má náležitosti drobnej stavby a či prípadne nie je potrebné na takúto výstavbu stavebné povolenie. Bolo zistené, že 01. apríla 2009 H. a jeho manželka P. - susedia navrhovateľa ohlásili drobnú stavbu „2x hospodársky prístrešok“ umiestnený na parcele KN č. X pre katastrálne územie T. a priložili k tomuto ohláseniu potrebné doklady. Následne 02. apríla 2009 bolo stavebným úradom Mesta Púchov vydané oznámenie k ohláseniu drobnej stavby pod č. j. Výst.2009/01207-TF3-B10-ZH. 07. apríla 2009 bol na stavbe vykonaný stavebným úradom štátny stavebný dohľad a bolo zistené, že manželia Z. na stavbe urobili také úpravy, ktoré nezodpovedajú charakteru drobnej stavby, a preto im zakázal vo výstavbe pokračovať. Hneď 07. apríla 2009 im bola zaslaná výzva k zastaveniu prác a vykonaniu nápravy, čo manželia Z. uposlúchli a práce prerušili. Manželia Z. 17. apríla 2009 podali na Okresný súd Považská Bystrica návrh na určenie hranice medzi ich pozemkom a pozemkom navrhovateľa. Spor je vedený pod č. k. 6C/5/2009, ktorý nie je do dnešného dňa právoplatne skončený.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať, alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Krajský súd na podklade prieskumného konania dospel k záveru, že odporca rozhodol v súlade s existujúcim skutkovým stavom vo veci. V čase vydania napadnutého rozhodnutia bolo zistené, že výstavba sporných „hospodárskych prístreškov“ nepokračuje, lebo manželia Z. sa dobrovoľným konaním zdržali ďalšej realizácie, na príslušnom stavebnom úrade prebieha potrebné konanie o dodatočnom povolení stavby, a príslušnom súde konanie o určení hranice pozemkov. Krajský súd nezistil žiadne pochybenia odporcu pri vydaní rozhodnutia, ktoré by mali viesť k zrušeniu rozhodnutia podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vzhľadom na to, že v posudzovanej veci bol odporcom dostatočne a spoľahlivo zistený skutkový stav, vyvodený správny právny záver, napadnuté rozhodnutie odporcu zodpovedá zákonu, preto ho ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ podal včas proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2013, č. k. 15Sp/16/2012-28 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a „odvolanie navrhovateľa“), ktoré na výzvu krajského súdu doplnil, v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby zmenil rozhodnutie odporcu a priznal mu právo na právnu ochranu. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom z 03. marca 2014 odporca a žiadal odvolanie žalobcu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili aj H. a P. listom z 03. marca 2014, súhlasili s rozhodnutím krajského súdu a žiadali odvolací súd, aby rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako správne.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu

odporcu zo 07. novembra 2012, č. j. 2012/78/2012/pr., ktorým Mesto Púchov ako príslušný orgán podľa § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. a podľa § 47 a § 49 ods. 2 Správneho poriadku nevyhovelo žiadosti o poskytnutie ochrany navrhovateľa proti susedom H. a jeho manželke P. v zmysle § 3 až § 5 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že odporca predložil odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo 07. novembra 2012, č. j. 2012/78/2012/pr. krajskému súdu listom z 19. decembra 2012 (doručený krajskému súdu 21. decembra 2012), v ktorom odporca uviedol ako prílohy „Odvolanie proti rozhodnutiu č. j.: 2012/78/2012/pr. zo dňa 17. novembra 2012“ a „Rozhodnutie č. j.: 2012/78/2012/pr. zo dňa 17. novembra 2012“. Oba dokumenty sú súčasťou predloženého súdneho spisu založené (ako jediné) v obale s názvom „Spisový materiál Mesto Púchov“.

Krajský súd v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu vyzval príjmi 17. septembra 2013 navrhovateľa a odporcu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s prejedaním veci bez nariadenia pojednávania. Tak navrhovateľ ako aj odporca s prejedaním veci bez nariadenia pojednávania súhlasili. Krajský súd následne na verejnom vyhlásení rozhodnutia 19. decembra 2013 vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil rozhodnutie odporcu zo 07. novembra 2012, č. j. 2012/78/2012/pr. a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie krajského súdu bolo doručené (podľa pripojených doručení) navrhovateľovi 27. januára 2014 a odporcovi 27. januára 2014.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie podaním z 12. februára 2014. Po podaní odvolania navrhovateľa krajský súd doručil odvolanie navrhovateľa a rozhodnutie krajského súdu podľa pripojených doručení aj H. (21. februára 2014) a P. (21. februára 2014), s ktorými však v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu pred vydaním rozhodnutia krajského súdu nekonal.

Krajský súd na základe prípisu odvolacieho súdu z 10. marca 2015 vydal uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 21. apríla 2015, č. k. 15Sp/16/2012-106, ktorým doplnil záhlavie rozhodnutia krajského súdu o účastníkov H. a P.

Podľa § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

Podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. júna 2016 na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní; o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že rozhodnutie odporcu malo byť podľa jeho znenia doručované (doručenky nie sú pripojené k rozhodnutiu odporcu) J. (navrhovateľovi) a H. a P.. Tieto subjekty boli podľa odvolacieho súdu v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkmi správneho konania a preto podľa § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s nimi malo byť konané aj v konaní pred krajským súdom, ktorý rozhodoval o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu.

Krajský súd nekonal okrem navrhovateľa a odporcu s iným účastníkom konania, hoci je zjavné, že mal v zmysle § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho konania do konania pred krajským súdom pribrať všetkých účastníkov správneho konania - aj H. a P., proti ktorým sa navrhovateľ na obci (odporca) domáhal poskytnutia ochrany v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka. Uvedenú vadu v konaní krajského súdu nezhojí v rámci zachovania práva na súdny proces a dvojinstančnosť konania ani následné doučenie rozhodnutia krajského súdu H. a P. a konanie s nimi v odvolacom konaní proti rozhodnutiu krajského súdu.

Keďže svojím postupom krajský súd odňal právo na súdny proces účastníkom konania (H. a P.), ktorí boli účastníkmi správneho konania, a ktorým právo byť účastníkom konania pred krajským súdom zaručovalo ustanovenie § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, platné a účinné v čase konania a rozhodovania krajského súdu, z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

Podľa § 250d ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy. Spismi správneho orgánu treba rozumieť iba úplný, riadne zažurnalizovaný a originálny spisový materiál v danej veci, pričom súčasťou spisov musia byť aj originály dokladov o doručení rozhodnutí a iných listín, aby nevznikli pochybnosti o postupnosti jednotlivých procesných úkonov a o úplnosti spisu.

V prípade, že správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis, alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o začatí správneho konania, prípadnom doplnení návrhu na začatie správneho konania, o priebehu dokazovania, označenie skutočností, ktoré správny orgán považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré nie a prečo, ako aj informácie o možnom zastúpení účastníkov správneho konania. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu odporcom zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci. Preto je pri nepredložení administratívneho spisu, pri predložení nekompletného administratívneho spisu alebo fotokópie administratívneho spisu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné, čo samo osebe zakladá dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí správneho orgánu a vrátenie veci správnomu orgánu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžo/6/2010).

V prejednávanej veci odvolací súd nemal k dispozícii kompletný administratívny spis odporcu. Rovnako je podľa odvolacieho súdu z obsahu súdneho spisu a rozhodnutia krajského súdu zrejmé, že administratívny spis vo veci poskytnutia predbežnej ochrany obcou nemal k dispozícii pri rozhodovaní o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu ani krajský súd.

Odvolací súd sa vzhľadom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu vecou samou nezaoberal. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu konať so všetkými účastníkmi konania vymedzenými v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi a vyžiadať si od odporcu úplný, riadne zažurnalizovaný a originálny spis vo veci, ktorá je predmetom jeho konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.